

Övergiven väntsal

Ur avdelningen "Efterskörd" i diktsamlingen *Dikter* (återgiven efter Gunnar Axbergers text i *En vänbok till Tage Aurell* 1975)

Plötsligt ensamheten

öppnade ett valv av tomhet omkring mig.

Världen liknade en övergiven väntsal

med en karaffin på vatten tömd,

en kamin där elden blivit glömd.

Och en karta bjudande på vägar

dem man icke hade lust att fara.

Ensam med sin röst i stora salen.

Ensam med sin ensamhet.

Ensam utan längtan.

Mer än mörker. Storögt ljus med själlös blick, o ve!

Ingen händelse att vänta på,

larmande tåg, stanna.